

Datum: 15.05.2019

Medij: Politika

Rubrika: Politika

Autori: M. Čekerevac

Teme: Savez vojvodanskih Mađara-(SVM)

Naslov: „Tijanin zakon“ pred parlamentom

Napomena:

Površina: 688

Strana: 6

„Tijanin zakon“ pred parlamentom

Prvi razlog za izmene Krivičnog zakonika jeste prihvatanje inicijative Fondacije „Tijana Jurih“, koju je potpisalo 158.460 građana, a њоме се прописује казна доживотног затвора за најтежа кривична дела против живота, као што су, између осталог, убиство, силовање, обљуба над немоћним лицем и над дететом, бременитом женом и немоћним лицем, рекла је јуче ресорна министарка Нела Кубуровић представљајући у Скупштини Србије пакет „кривичних прописа“. Посланици владајуће коалиције сматрају да су понуђена решења у „Tijaninom zakonu“ праведна,

Казна доживотног затвора треба у потпуности да замени постојећу најтежу казну у трајању од 30 до 40 година, каже министарка правде

док су опозиционари који бојкотирају рад у парламенту у холу оценили да „ово уопште није ‘Tijanin zakon’, јер предвиђа условни отпуст“.

Према речима министарке Кубуровић, казна доживотног затвора треба у потпуности да замени постојећу најтежу казну затвора у трајању од 30 до 40 година будући да нема разлога да обе казне постоје истовремено. Она је навела да се, поред поменутих дела из иницијативе Фондације „Tijana Jurih“, казна доживотног затвора проширује и на дела за које је до сада била забрањена казна затвора од 30 до 40 година, а то су убиства представника највиших државних органа, тешка дела против уставног уређења и безбедности Србије, удруживање ради вршења кривичних дела, геноцид, злочин против човечности, ратни злочин против цивилног становништва, ратни злочин против рањеника и болесника, тероризам и друга.

Министарка је навела да казна доживотног затвора постоји у Аустрији, Финској, Француској, Немачкој, Ита-

Нела Кубуровић на једној од претходних седница Скупштине Србије

лији, Македонији, Словенији, Швајцарској и додала да је уобичајени приговор за ову казну – њена нехуманост, „међутим, постојећа казна од 30 до 40 година затвора могла би се, такође, сматрати нехуманом“. Додала је:

„Имајући у виду тежину ове казне, предвиђена су ограничења за њено изрицање, која су иста као и код садашње казне од 30 до 40 година затвора, а задржана је и забрана њеног изрицања лицима која у време извршења кривичног дела нису напуни-

ли 21 годину живота. Предвиђено је да осуђеник на доживотни затвор може условно да се отпусти након издржаних 27 година затвора. У складу са иницијативом Фондације „Tijana Jurih“ предвиђено је да суд не можепустити осуђеног за кривична дела одређена том иницијативом“.

Најављујући подршку SVM-а свим законима, Балинг Пастор казао је да је веома важно што је овај предлог дошао на дневни ред, али „треба рећи да је повод за њега најтрагичнији – смрт

Tijane Jurih, шеснаестогодишње Суботичанке која је брутално убијена 2014. у Вајмоку“. Навео је да број потписника иницијативе најбоље говори да огромна већина грађана подржава оваква законска решења, „то је изузетно битно због начела легитимитета, а предлоženim изменама остварује се још једна сврха кажњавања, а то је остваривање праведности и сразмерности између учињеног дела и тежине санкције“.

Казао је да „морамо бити свесни чињенице да и у европском и у нашем друштву има оних који нису подобни да буду његов део, тешко је замислити ресоцијализацију починилаца свирепих дела“. Осврнуо се и на критичаре закона, рекавши да они истичу да се њиме крше људска права, да је противуставан, да је ресоцијализација циљ важнији од сваког другог и истакао: „Ми кажемо да постоји Уставни суд који једини може да цени уставност закона, али ја сам уверен да је он у складу са Уставом. Кад погледамо упоредно право, долазимо до закључка да 183 државе и територије од 216 имају доживотни затвор или смртну казну. У Холандији је доживотни затвор доживотни затвор и може да се не издржи само ако краљ или краљица помилују осуђеника. Код нас председник има право на помиловање. Кад се погледају таксативно наведена дела, онда је јасно што за њих нема условног отпуста, код таквих дела је најнормалније да нема условног отпуста ни после 27 година.“

Министарка Кубуровић је казала да је тачно да постоје земље чланице Савета Европе које имају доживотни затвор без могућности условног отпуста, као што је Холандија. Осврнула се и на изјаве опозиционара који бојкотирају рад парламента, рекавши: „Имала сам прилику да чујем изјаве представника опозиције који тврде да су подржали иницијативу Фондације „Tijana Jurih“, да су потписали за увођење доживотног затвора, а сада тврде да ово није закон Tijane Jurih и позивају се управо на одредбе условног отпуста. Уколико погледа те предлог који је фондација поднела, ион и предлаже увођење доживотног затвора, али исто тако немогућност

Гојковићева позвала све посланике да гласају за овај закон

Председница српског парламента Маја Гојковић позвала је јуче све посланике, без обзира на то којој политичкој опцији припадају, да дођу на седницу, да учествују у расправи и да гласају за „Tijanin zakon“, којим се уводи доживотна казна за најтежа кривична дела, јер је „то интересу свих грађана“. Гојковићева је на конференцији за новинаре очигледно почетка седнице на којој се, између осталог, расправља о сету „кривичних закона“, посебно апострофирала измене Krivičnog zakonika, које су „у народу назване ‘Tijanin zakon’, који је пред посланике дошао захваљујући сарадњи са Фондацијом ‘Tijana Jurih’ и грађанима, а њих 160.000 је потписало иницијативу за његово доношење“. Председница парламента је неколико пута поновила позив свим посланицима да дођу рекавши: „Желим да позovem све посланике да заборавимо на политичке разлике, да сви дођу и да у парламенту кажу шта имају, да поднесу амандмане да закон буде што бољи и да сви заједно гласамо за овај важан закон, којим се уводи доживотни затвор за, између осталог, силовање и убице деце“.

М. Ч.

условног отпуста. Било је примедба да није било јавне расправе, а министарство је када су припремане измене Krivičnog zakonika, које сте усвајали 2016, предложило доживотни затвор и тада је организована јавна расправа. Стручна јавност је остала поприлично нема, чини ми се да можда нису били ни довољно храбри, ни довољно јасни да кажу свој став. Данаас од појединих представника струке можемо да чујемо да помину само могућност, односно немогућност условног отпуста и како се тако крше препоруке Европског суда за људска права, а ја бих волела да бар погледају пресуде поциноцима најтежих кривичних дела и зашто су управо и Министарство правде и влада прихватили иницијативу Фондације „Tijana Jurih“ да за одређена дела нема условног отпуста“.

М. Чекереvac

